

Dosarul nr.2ra-478/21

Prima instanță - Judecătoria Drochia, sediul Central (jud. : R. Chistruga)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : D. Stănilă, D. Corolevski, O. Mironov)

ÎN C H E I E R E

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Toma Iulian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Toma Iulian
împotriva Primăriei satul Sofia, r-nul Drochia, solicitând declararea valabilității
contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2020 prin care s-a
admis apelul Primăriei satului Sofia, r-nul Drochia și s-a modificat hotărârea
Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2020, în partea încasării
cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2019, Toma Iulian s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Sofia, r-nul Drochia,
solicitând declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivare a indicat că, la 24 aprilie 2019 a participat la licitația petrecută de
Primăria satului Sofia, r-nul Drochia. În urma desfășurării licitației a procurat
terenul agricol cu suprafața de 0,0931 ha, situat în extravilanul satului Sofia, r-nul
Drochia.

Anunțul despre scoaterea acestui teren la licitație a fost publicat în Monitorul
Oficial nr.119-131 din 05 aprilie 2019 la prețul de 1 353 lei. Astfel a acumulat
actele necesare și a achitat taxa de participare la licitație și a depus cerere de
participare la licitație.

Prin actul nr.1 din 18 aprilie 2019 a fost înregistrat în calitate de participant la
licitație.

La 24 aprilie 2019 a procurat terenul agricol cu nr. cadastral XXX cu suprafața
de 0,0931 ha, situat în extravilanul satului Sofia, r-nul Drochia, la suma de 1434 lei,
pe care urma să achite în termen de 30 zile suma de 1300 lei și să semneze
contractul de vânzare-cumpărare perfectat de vânzător – Primăria satului Sofia, r-
nul Drochia.

Toma Iulian a indicat că, și-a executat obligațiile și a achitat suma de 1300 lei

la 08 mai 2019 la bugetul local, pe când Primăria a tergiversat perfectarea contractului de vânzare-cumpărare, iar când a mers la notar, a fost anunțat că termenul a expirat.

Reclamantul a solicitat declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare încheiat în rezultatul licitației din 24 aprilie 2019 între Toma Iulian, și Primăria satului Sofia, r-nul Drochia a terenului agricol cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 0,0931 ha, situat în extravilanul s. Sofia, r-nul Drochia cu prețul de 1434 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de către Toma Iulian împotriva Primăriei satului Sofia, r-nul Drochia privind declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare încheiat în rezultatul licitației din 24 aprilie 2019, între Toma Iulian și Primăria satului Sofia, r-nul Drochia, a terenului agricol cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 0,0931 ha, situat în extravilanul satul Sofia, r-nul Drochia, la prețul de 1434 lei, s-a admis.

S-a încasat din contul Primăriei satului Sofia, r-nul Drochia în beneficiul lui Toma Iulian cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

S-a dispus ca hotărârea respectivă să servească temei pentru IP „Agenția Servicii Publice” oficiul cadastral Drochia la introducerea de modificări în registrul cadastral al bunurilor imobile și intabularea în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate asupra terenului agricol cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 0,0931 ha, situat în extravilanul satul Sofia, r-nul Drochia, după Toma Iulian.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, Primăria satului Sofia, r-nul Drochia la 22 aprilie 2019 a petrecut licitația cu întocmirea procesului verbal de înstrăinare a terenului agricol cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 0,0931 ha, situat în extravilanul satul Sofia, r-nul Drochia, la suma de 1434,00 lei.

La licitație a participat Toma Iulian, iar ca urmare la 24 aprilie 2019 a fost întocmit procesul verbal cu privire la rezultatele licitării terenului agricol, prin care rezultă că cumpărătorul lotului a fost desemnat Toma Iulian.

Totodată, Primăria satului Sofia, r-nul Drochia în cadrul examinării acțiunii în fond a recunoscut acțiunea.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 30 iulie 2020, Primăria satului Sofia, r-nul Drochia a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2020 solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii în partea încasării cheltuielilor de judecată în mărime de 10 000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2020, s-a admis cererea de apel depusă de Primăria satului Sofia, r-nul Drochia.

S-a modificat hotărârea judecătorei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2020, prin micșorarea sumei încasate cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la 10 000 (zece mii lei) la 2000 (două mii lei).

În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, încasarea sumei de 10 000 lei, fără ca la materialele dosarului să fie anexată lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora, a fost imposibil de stabilit volumul de servicii care a fost prestat.

Suma solicitată cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică în cuantum de

10 000 lei este exagerată, iar în raport cu obiectul litigiului are un vădit caracter voluntar și nu îndeplinește cerința caracterului rezonabil.

Instanța de apel a reținut că prima instanță nu a constatat caracterul real, necesar și rezonabil a cheltuielilor de asistență juridică pe care le-a încasat. Pentru întocmirea cererii de chemare în judecată și perfectarea dosarului pentru prezentarea lui în instanță, participarea la ședința de judecare a cauzei, care s-a petrecut dintr-o dată și la care pârâtul a recunoscut acțiunea suma de 10 000 de lei exagerată.

La 27 ianuarie 2021, Toma Iulian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel, fiind emisă cu interpretarea eronată a prevederilor art. 94, 96 din Codul de procedură civilă.

Concluzia instanței de apel precum că, nu s-a constatat caracterul real, necesar și rezonabil a cheltuielilor de asistență juridică, este eronată.

Cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei au fost dovedite prin bonul de pată și contractul de asistență juridică.

Ca temei de drept recurentul a invocat prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 03 decembrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 27 ianuarie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 22 ianuarie 2021, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 26 februarie 2021, potrivit avizului de recepție (f.d. 123).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Toma Iulian, nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Toma Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh